

13 czerwca
wspomnienie obowiązkowe św. Antoniego z Padwy, prezbitera
i doktora Kościoła
- patrona położnic, wzywanego w przypadku bezpłodności

Ferdynand Bulonne urodził się w Lizbonie w 1195 r. Pomiedzy 15. a 20. rokiem życia wstąpił do Kanoników Regularnych św. Augustyna, którzy mieli swój klasztor na przedmieściu Lizbony. Spędził tam dwa lata, po czym przeniósł się do klasztoru w Coimbrze, które to miasto, obok Lizbony, było drugim, najważniejszym ośrodkiem życia religijnego i kulturalnego kraju. Tam zdobył gruntowne wykształcenie teologiczne i w roku 1219 otrzymał święcenia kapłańskie.

W rok potem Ferdynand był świadkiem pogrzebu pięciu franciszkanów zamordowanych przez mahometan w Maroko. Przy tej okazji po raz pierwszy usłyszał o duchowych synach św. Franciszka z Asyżu i natychmiast wstąpił do nich w Olivanez, gdzie osiedlili się przy kościółku św. Antoniego Pustelnika. Z tej okazji Ferdynand zmienił swoje imię na Antoni. Zapalony duchem męczeńskiej ofiary, postanowił udać się do Afryki, by tam oddać swoje życie dla Chrystusa. Jednak plany Boże były inne. Antoni zachorował śmiertelnie i musiał wracać do ojczyzny. Jednakże na Morzu Śródziemnym zastała go burza i zapędziła jego statek na Sycylię. W roku 1221 odbywała się w Asyżu kapituła generalna nowego zakonu. Antoni udał się tam i spotkał się ze św. Franciszkiem (+ 1226). Po skończonej kapitule oddał się pod władzę brata Gracjana, prowincjała Emilii i Romanii, który mu wyznaczył erem w Montepaolo w pobliżu Forli. Czas tam spędzony Antoni wykorzystał na pogłębienie życia wewnętrznego i dla swoich studiów. Ze szczególnym zamiłowaniem zagłębiał się w Pismo święte. Równocześnie udzielał pomocy duszpasterskiej i kaznodziejskiej. Sława jego kazań dotarła niebawem do brata Eliasza, następcy św. Franciszka. Ten ustanowił go generalnym kaznodzieją zakonu.

Odtąd Antoni przemierzał miasta i wioski, nawołując do poprawy życia i

pokuty. Dar wymowy, jego niezwykle obrazowy i plastyczny język, ascetyczna postawa, żar i towarzyszące mu cuda gromadziły przy nim tak wielkie tłumy, że musiał głosić kazania na placach, gdyż żaden kościół nie mógł pomieścić słuchaczy. W latach 1225-1227 udał się z kazaniem do południowej Francji, gdzie z całą mocą zwalczał szerzącą się tam herezję katarów (albigensów). Kiedy powrócił do Italii, na kapitule generalnej został wybrany ministrem (provincjałem) Emilii i Mediolanu. W tym czasie napisał *Kazania niedzielne*. W roku 1228 udał się do Rzymu, by załatwić pilne sprawy swojej prowincji. Z tej okazji papież Grzegorz IX zaprosił go z okolicznościowym kazaniem. Wywarło ono na papieżu tak silne wrażenie, że nazwał Antoniego "Arką Testamentu". Papież polecił mu wówczas, by wygłaszał kazania do tłumów pielgrzymów, którzy przybywali do Rzymu. Na prośbę kardynała Ostii Antoni napisał *Kazania na święta*. Wygłosił tam także kazania wielkopostne.

Po powrocie do swojej prowincji udał się do Werony, gdzie władcą był znany z okrucieństw i tyranii książę Ezelin III. Był on zwolennikiem cesarza i w sposób szczególnie okrutny mścił się na zwolennikach papieża. Do niego wtedy należała także Padwa. Antoni wiedział, że naraża własne życie, miał jednak odwagę powiedzieć władcy prawdę. Ku zdumieniu wszystkich tyran nie śmiał go tknąć i wypuścił cało.

Antoni obdarzony był wieloma charyzmatami - miał dar bilokacji, czytania w ludzkich sumieniach, prorocтва. Wykładał filozofię na uniwersytecie w Bolonii. W roku 1230 na kapitule generalnej zrzekł się urzędu prowincjała (ministra) i udał się do Padwy. Był zupełnie wycieńczony, zachorował na wodną puchlinę. Opadając z sił, zatrzymał się w klasztorze w Arcella, gdzie przy śpiewie *O gloriosa Virginum* wieczorem w piątek, 13 czerwca 1231 roku, oddał Bogu ducha mając zaledwie 36 lat.

Jego pogrzeb był wielką manifestacją. Pochowano go w Padwie w kościółku Matki Bożej. W niecały rok później, 30 maja 1232 roku, papież Grzegorz IX zaliczył go w poczet świętych. O tak rychłej kanonizacji zadecydowały rozliczne cuda i łaski, jakich wierni doznawali na grobie św. Antoniego. Komisja papieska stwierdziła w tak krótkim czasie 5 uzdrowień z paraliżu, 7 wypadków przywrócenia niewidomym wzroku, 3 głuchym słuchu, 2 niemym mowy, uzdrowienie 2 epileptyków i 2 wypadki wskrzeszenia umarłych. Kult św. Antoniego rozszedł się po całym świecie bardzo szybko. Grzegorz IX bullą *Cum iudicat* w 1233 roku wyznaczył dzień jego dorocznej pamiątki na 13 czerwca. Sykstus V w 1586 r. włączył jego święto do kalendarza powszechnego Kościoła. Na życzenie króla Hiszpanii Filipa V Innocenty XIII w roku 1722 ustanowił 13 czerwca

świętem dla całej Hiszpanii i podległej jej wówczas Ameryki Południowej. W Padwie zainicjowano praktykę czczenia w każdy piątek śmierci św. Antoniego i we wtorek jego pogrzebu. W 1946 r. Pius XII ogłosił go doktorem Kościoła.

Na miejscu grobu św. Antoniego - Il Santo - wznosi się potężna bazylika, jedno z najbardziej popularnych sanktuariów w Europie. Przeprowadzone w 1981 r. badania szczątków Świętego ustaliły, że miał 190 cm wzrostu, pociągłą twarz i ciemnobrązowe włosy. Na kolanach wykryto cienkie pęknięcia, spowodowane zapewne długim klęczaniem.

W ikonografii św. Antoni jest przedstawiany w habitie franciszkańskim; nieraz głosi kazanie, czasami trzyma Dziecię Jezus, które mu się według legendy ukazało (podobnie jedynie legendą jest jego kazanie do ryb czy zniewolenie muła, żeby oddał cześć Najświętszemu Sakramentowi, by w ten sposób zawstydzić heretyka). Jego atrybutami są: księga, lilia, serce, ogień - symbol gorliwości, bochen chleba, osioł, ryba.

Modlitwy:

O Boże, Ojczy dobry i miłosierny,
który wybrałeś świętego Antoniego jako świadka Ewangelii
i posłańca pokoju pośród Twego ludu, wysłuchaj modlitwy,
z którą zwracamy się do Ciebie za jego pośrednictwem.

Uświęć każdą rodzinę, pomóż jej wzrastać w wierze;
zachowaj w niej jedność, pokój i pogodę ducha.

Błogosław naszym dzieciom, ochraniaj młodzież.

Przyjdź z pomocą wszystkim doświadczanym
przez chorobę, cierpienie i samotność.

Podtrzymuj nas w trudach codziennego życia,
udzielając nam Twojej miłości.

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Litania do św. Antoniego z Padwy

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami

Święta Maryjo, bez zwały pierworodnej poczęta, módl się za nami.

Święty Antoni, chwało miasta Padwy, módl się za nami.

Święty Antoni, przyjacielu serdeczny Dzieciątka Jezus, módl się za nami.
Święty Antoni, wierny synu świętego Franciszka, módl się za nami.
Święty Antoni, mężu świętej modlitwy, módl się za nami.
Święty Antoni, perło ubóstwa świętego, módl się za nami.
Święty Antoni, lilio czystości; módl się za nami.
Święty Antoni, wzorze posłuszeństwa, módl się za nami.
Święty Antoni, zwierciadło cnoty, módl się za nami.
Święty Antoni, miłujący życie ukryte, módl się za nami.
Święty Antoni, gardzący chwałą ziemską, módl się za nami.
Święty Antoni, żarliwy apostoł, módl się za nami.
Święty Antoni, gotowy na męczeństwo za wiarę, módl się za nami.
Święty Antoni, filarze Kościoła świętego, módl się za nami.
Święty Antoni, przewodniku dusz, módl się za nami.
Święty Antoni, gorliwy krzewicielu wiary, módl się za nami.
Święty Antoni, nauczycielu prawdy, módl się za nami.
Święty Antoni, skarbnico Pisma świętego, módl się za nami.
Święty Antoni, niestrudzony w głoszeniu Ewangelii, módl się za nami.
Święty Antoni, nawracający grzeszników, módl się za nami.
Święty Antoni, zwalczający występki, módl się za nami.
Święty Antoni, aniele pokoju, módl się za nami.
Święty Antoni, odnowicielu obyczajów, módl się za nami.
Święty Antoni, zdobywający serca dla Chrystusa, módl się za nami.
Święty Antoni, opiekunie uciśnionych, módl się za nami.
Święty Antoni, postrachu złych duchów, módl się za nami.
Święty Antoni, wskrzeszający umarłych, módl się za nami.
Święty Antoni, odnajdujący rzeczy zgubione, módl się za nami.
Święty Antoni, chwalebny cudotwórco, módl się za nami.
Święty Antoni, ozdobo Zakonu Serafickiego, módl się za nami.
Święty Antoni, odbierający cześć w każdej świątyni naszego kraju, módl...
Święty Antoni, Święty całego świata, módl się za nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
V: Módl się za nami, święty Antoni,
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.
Módlmy się: Prosimy Cię, Panie, niech pomoże ludowi Twojemu ustawiczna modlitwa przezacnego Wyznawcy Twego i Doktora, świętego Antoniego, i niech nas uczyni godnymi Twej łaski na tym świecie, a w przyszłym obdarzy wieczną radością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R.: Amen.